

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **P. S.**

skazanego z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 grudnia 2023 r.

wniosku obrońcy skazanego o zmianę środka zapobiegawczego

orzeczonego postanowieniem Sądu Najwyższego

z dnia 19 października 2022 r., sygn., akt II KK 498/22,

którym wstrzymano wykonanie wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 12 maja 2022 r., sygn. akt XI Ka 326/22,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Rykach

z dnia 3 marca 2022 r., sygn. akt II K 482/21,

postanowił:

**na podstawie art. 253 § 1 k.p.k. w zw. z art. 532 § 2 k.p.k.
zmienić postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października
2022 r., II KK 498/22, w jego punkcie drugim w zakresie
określenia częstotliwości obowiązku zgłaszania się skazanego
do organu dozoru i przyjąć, że skazany ma obowiązek
zgłaszać się do tego organu raz w miesiącu.**

UZASADNIENIE

Wniosek jest zasadny.

Zgodnie z art. 253 § 1 k.p.k., środek zapobiegawczy należy niezwłocznie zmienić, jeśli powstaną przyczyny uzasadniające jego zmianę.

Taka sytuacja zaistniała w badanej sprawie. Skazany został zatrudniony na umowę o pracę w wymiarze 40 godzin tygodniowo, prowadzi ustabilizowany tryb życia. W związku z tym, że organ dozorujący ma na podstawie art. 275 § 5 k.p.k. obowiązek niezwłocznego zawiadomienia sądu, który wydał postanowienie, o niestosowaniu się oddanego pod dozór do wymagań określonych w postanowieniu, brak takich informacji pozwala na stwierdzenie, że skazany przestrzegał nałożonych na niego obowiązków. Brak również informacji o tym, że nie przestrzegał on porządku prawnego. Mając te okoliczności na uwadze istnieje podstawa do zmiany orzeczonego środka w zakresie określenia częstotliwości obowiązku zgłaszania się skazanego do organu dozorującego i przyjęcia, że skazany ma obowiązek zgłaszać się do tego organu raz w miesiącu.

Jednocześnie podkreślić należy, że nie zaistniała podstawa do uchylenia środka zapobiegawczego. Przyczyną jego orzeczenia był bowiem charakter popełnionych przez skazanego czynów. Podjęcie pracy, prowadzenie ustabilizowanego trybu życia nie zmienia tych okoliczności i dlatego nie mogło wpłynąć na uchylenie orzeczonego środka.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[A.B.]

[ał]